

Hem > ... > Rättsliga Åtgärder > Var Och Hur? > Vilket Lands Lag Gäller? > Estonia

Vilket lands lag gäller?

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Estland

1 Rättskällor

1.1 Autonoma nationella regler

Frågor om tillämplig lag regleras framför allt i [lagen om internationell privaträtt](#).

Innan lagen om internationell privaträtt trädde i kraft den 1 juli 2002 reglerades frågor om tillämplig lag i den allmänna delen av civillagen. Nu tillämpas i stället lagen om internationell privaträtt i nästan alla mål som prövas enligt § 24 i lagen om avtalsförpliktelser, den allmänna delen av civillagen och lagen om genomförande av lagen om internationell privaträtt.

Hänsyn måste även tas till att bestämmelser som grundas på tillämplig EU-rätt har företräde framför nationell rätt. När estnisk lagstiftning står i konflikt med ett internationellt fördrag som ratificerats av det estniska parlamentet ska dessutom (enligt den princip som grundas på artikel 123 i Estlands författning), bestämmelserna i det internationella fördraget tillämpas. Estland har dessutom undertecknat fyra avtal om rättsligt bistånd med Ryssland, Ukraina, Polen, Lettland och Litauen som också reglerar frågor om tillämplig lag.

1.2 Multilaterala konventioner

- Haagkonventionen om lagkonflikter i fråga om formen för testamentariska förordnanden, undertecknad i Haag den 4 oktober 1961. Mer information finns på <https://www.riigiteataja.ee/akt/78853>.
- Konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, undertecknad i Rom den 19 juni 1980. Mer information finns på <https://www.riigiteataja.ee/akt/1026913>.
- Konventionen om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldraansvar och åtgärder till skydd för barn, undertecknad i Haag den 19 oktober 1996. Mer information finns på <https://www.riigiteataja.ee/akt/214112011002>.
- Protokollet om tillämplig lag avseende underhållsskyldighet, undertecknat i Haag den 23 november 2007. Mer information finns i https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:f30b46bd-fcdd-4b33-8b08-5b06e4a09b88.0022.02/DOC_2&format=PDF.

1.3 Viktiga bilaterala konventioner

- Avtalet mellan Republiken Estland, Republiken Lettland och Republiken Litauen om rättslig hjälp och rättsförhållanden, undertecknat i Tallinn den 11 november 1992. Mer information finns i [Riigi Teataja](#).
- Avtalet mellan Republiken Estland och Ryska federationen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Moskva den 26 januari 1993. Mer information finns i [Riigi Teataja](#).
- Avtalet mellan Republiken Estland och Ukraina om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Kiev den 15 februari 1995. Mer information finns i [Riigi Teataja](#).
- Avtalet mellan Republiken Estland och Republiken Polen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, arbets- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Tallinn den 27 november 1998. Mer information finns

i Riigi Teataja.

EU-förordningar

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) (EUT L 199, 31.7.2007, s. 40).
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 4.7.2008, s. 6).
- Rådets förordning (EG) nr 4/2009 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet (EUT L 7, 10.1.2009, s. 1).
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg (EUT L 201, 27.7.2012, s. 107).
- Rådets förordning (EU) nr 1259/2010 om genomförande av ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad (EUT L 343, 29.12.2010, s. 10).
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2015/848 om insolvensförfaranden (EUT L 141, 5.6.2015, s. 19).

2 Tillämpning av lagvalsreglerna

2.1 Tillämpning av lagvalsreglerna ex officio

Om en lag, ett internationellt avtal eller en transaktion kräver att utländsk rätt ska tillämpas gör domstolarna detta oavsett om sådan tillämpning har begärts eller inte. Domstolarnas skyldighet att tillämpa utländsk rätt är med andra ord inte beroende av huruvida en part har begärt detta (§ 2.1 i lagen om internationell privaträtt).

I vissa tvistemål där parterna haft rätt att komma överens om valet av tillämplig lag har estniska domstolar tillämpat estnisk rätt i stället för utländsk rätt, då parterna implicit har avstått från sin rätt att välja utländsk rätt som tillämplig lag.

2.2 Renvoi (återförvisning och vidareförvisning)

Om det enligt lagen om internationell privaträtt krävs att utländsk rätt ska tillämpas (vidareförvisning), gäller det berörda landets bestämmelser om internationell privaträtt. Om det enligt dessa bestämmelser krävs att estnisk rätt ska tillämpas (återförvisning) gäller de materiella bestämmelserna i estnisk rätt (§ 6.1 i lagen om internationell privaträtt).

Om utländsk rätt hänvisar tillbaka till estnisk rätt ska därför de estniska materiella bestämmelserna tillämpas.

2.3 Ändring i anknytning

Tidpunkten för när en sakrätt uppkommer eller upphör att gälla ska fastställas i enlighet med lagen i det land där egendomen var belägen när sakrätten uppkom eller upphörde att gälla (§ 18.1 i lagen om internationell privaträtt). Om platsen för egendomen ändras efter det att en sakrätt uppkommit eller upphört att gälla ändras därför även tillämplig lag. Lagen i det land där en fysisk person har hemvist ska tillämpas på vederbörandes passiva och aktiva rättshandlingsförmåga (§ 12.1 i lagen om internationell privaträtt). Om en persons hemvist ändras så ändras därför även tillämplig lag för personens passiva och aktiva rättshandlingsförmåga. I lagen om internationell privaträtt anges emellertid även att ändrad hemvist inte inskränker den rättshandlingsförmåga som redan förvärvats (§ 12.3 i lagen om internationell privaträtt).

2.4 Undantag (ordre public och internationellt tvingande regler)

Utländsk rätt ska inte tillämpas om tillämpningen är uppenbart oförenlig med grunderna för den estniska rättsordningen (ordre public). I så fall ska estnisk rätt tillämpas (§ 7 i lagen om internationell privaträtt).

Huruvida den utländska rätten innehåller en rättsregel som inte finns i estnisk rätt är inte avgörande för denna bedömning. Enligt klausulen om ordre public ska nämligen estnisk rätt tillämpas i stället för utländsk rätt om tillämpningen av utländsk rätt är uppenbart oförenlig med grunderna för den estniska rättsordningen.

Även i lagstiftningen om avtalsförpliktelser anges att bestämmelserna i tillämpligt kapitel i lagen om

internationell privaträtt inte utgör hinder för tillämpningen av sådana bestämmelser i estnisk rätt som är tillämpliga, oavsett den lag som gäller för avtalsförhållanden (§ 31 i lagen om internationell privaträtt). I § 32.3 i lagen om internationell privaträtt påpekas även att den omständigheten att parter har valt att ett avtal ska regleras av utländsk rätt, oberoende av huruvida parterna även har valt utländsk domstol som behörig domstol, inte utgör hinder för tillämpning av det landets bestämmelser, om alla relevanta aspekter av avtalet vid tidpunkten för valet endast har anknytning till ett land. Dessutom påpekas att dessa bestämmelser inte kan avtalas bort (tvingande regler).

2.5 Utredning om innehållet i utländsk rätt

Även om den allmänna principen är att domstolarna ska tillämpa utländsk rätt i situationer där detta krävs enligt en lag, ett internationellt avtal eller en transaktion, oavsett om sådan tillämpning har begärts (§ 2.1 i lagen om internationell privaträtt), får domstolarna och myndigheterna begära hjälp från parterna eller statliga myndigheter för att fastställa vilken utländsk lag som ska tillämpas.

Parterna får överlämna handlingar till domstolarna för att fastställa innehållet i den utländska rätten, men domstolarna är inte skyldiga att följa dessa (§ 4.2 i lagen om internationell privaträtt). Domstolarna har även rätt att begära hjälp från det estniska justitieministeriet eller utrikesministeriet och att anlita sakkunniga (§ 4.3 i lagen om internationell privaträtt).

Parterna i en civilprocess behöver endast bevisa gällande rätt utanför Estland, internationell rätt eller sedvanerätt om domstolen inte är bekant med denna, i överensstämmelse med § 234 i civilprocesslagen. Domstolen kan även använda sig av andra informationskällor och vidta andra åtgärder för att fastställa innehållet i rätten (se föregående punkt beträffande § 4 i lagen om internationell privaträtt).

Domstolarnas rätt att begära in upplysningar för att fastställa innehållet i den rätt som ska tillämpas grundas på den civilprocessrättsliga principen om ett kontradiktoriskt förfarande. Denna princip fastställs framför allt i § 5.1 och 5.2 i civilprocesslagen och innebär att en rättsprocess ska genomföras baserat på de fakta och yrkanden som parterna inger och att båda parterna ska ha lika rätt och lika möjligheter att styrka sina egna yrkanden och vederlägga och bestrida motpartens yrkanden. Detta innebär att en part har rätt att välja vilka fakta som läggs fram för att styrka ett yrkande och den bevisning som styrker dessa fakta.

Lagen tillåter även undantag som innebär att estnisk rätt är tillämplig när innehållet i utländsk rätt trots alla ansträngningar inte kan fastställas inom en rimlig tid (§ 4.4 i lagen om internationell privaträtt).

3 Lagvalsregler

3.1 Avtalsförpliktelser och rättsakter

I likhet med andra områden av internationell privaträtt regleras den lag som gäller för avtalsförhållanden av lagen om internationell privaträtt, om inte annat föreskrivs i internationell lagstiftning. Den lag som gäller för avtalsförhållanden kan även fastställas på grundval av ett avtal mellan parterna eller, om lagen om internationell privaträtt inte ger parterna rätt att välja tillämplig lag, på grundval av den tillämpliga lag som fastställts med hjälp av de uppställda kriterierna. I enlighet med § 3.2 i konkurslagen ska civilprocesslagen tillämpas på konkursförfaranden om inte annat föreskrivs i konkurslagen, och i enlighet med § 8.1 i civilprocesslagen ska domstolsförfaranden genomföras på grundval av Estlands civilprocesslag. Tillämplig lag på konkursförfaranden i Estland är därmed estnisk rätt eller den lag som är tillämplig enligt avtal mellan parterna, eller – i avsaknad av ett sådant avtal – tillämplig lag som fastställs enligt de kriterier som anges i lagen om internationell privaträtt.

I lagen om internationell privaträtt fastställs att avtal ska regleras av rätten i det land som parterna kommit överens om. Parterna får välja att den lag som väljs ska reglera hela avtalet eller endast en del av avtalet om avtalet kan delas upp på det sättet (§ 32.1 och 32.2 i lagen om internationell privaträtt). Valet av tillämplig lag genom avtal är dock inte absolut. I § 32.3 i lagen om internationell privaträtt anges att den omständigheten att parter har valt att ett avtal ska regleras av utländsk rätt, oberoende av huruvida parterna även har valt utländsk domstol som behörig domstol, inte utgör hinder för tillämpning av det landets bestämmelser, om alla relevanta aspekter av avtalet vid tidpunkten för valet endast har anknytning till ett land, samt att dessa bestämmelser inte kan avtalas bort (tvingande regler).

Om parterna inte har valt vilken lag som ska reglera ett avtal regleras avtalet av rätten i det land som avtalet har närmast anknytning till. Om avtalet kan delas upp och en del av avtalet har större anknytning till ett annat land när det betraktas som en självständig enhet, kan en sådan del regleras av rätten i det landet (§ 33.1 i lagen om internationell privaträtt).

Ett avtal antas ha närmast anknytning till det land där den part som ska uppfylla de förpliktelser som är karakteristiska för avtalet hade hemvist eller, när det gäller den partens ledningsorgan, sitt säte, när avtalet ingicks. Om avtalet ingås inom ramen för den affärs- eller yrkesverksamhet som bedrivs av den part som ska uppfylla de förpliktelser som är karakteristiska för avtalet antas avtalet ha närmast anknytning till det land där den parten har sitt huvudsakliga verksamhetsställe. Om avtalet kräver att de förpliktelser som är karakteristiska för avtalet ska uppfyllas på ett annat verksamhetsställe än det huvudsakliga verksamhetsstället antas avtalet ha närmast anknytning till det land där detta andra verksamhetsställe är beläget (§ 33.2 i lagen om internationell privaträtt).

Undantag från den allmänna regeln om ett avtals uppfyllelseort tillämpas vid fast egendom och transportavtal. Om föremålet för ett avtal är ägande- eller nyttjanderätt till fast egendom antas avtalet ha närmast anknytning till det land där den fasta egendomen är belägen (§ 33.4 i lagen om internationell privaträtt). För ett transportavtal antas avtalet ha närmast anknytning till det land där transportören hade sitt huvudsakliga verksamhetsställe när avtalet ingicks, om avreseorten, bestämmelseorten, avsändarens huvudsakliga verksamhetsställe (vid ett avtal om transport av varor) eller platsen för lastning eller lossning också är belägen i samma land (§ 33.5 i lagen om internationell privaträtt).

Särskilda regler gäller också för konsumentavtal (§ 34 i lagen om internationell privaträtt), anställningsavtal (§ 35 i lagen om internationell privaträtt) och försäkringsavtal (§§ 40–47 i lagen om internationell privaträtt). Syftet med dessa särskilda regler är att säkerställa skydd för konsumenter, arbetstagare och försäkringstagare i egenskap av den svagare parten i avtalet.

När det gäller konsumentavtal kan tillämplig lag för avtalet även fastställas genom överenskommelse, men en sådan överenskommelse får inte leda till att konsumenter fråntas det skydd de garanteras av tvingande lagstiftning i det land där konsumenten har sin hemvist, om 1) ingåendet av avtalet i det land där konsumenten har sin hemvist föregicks av ett särskilt anbud till konsumenten eller genom annonsering, och konsumenten vidtog nödvändiga åtgärder för att ingå avtalet i det landet, 2) konsumentens avtalspart eller dennes företrädare har mottagit konsumentens beställning i det land där konsumenten har sin hemvist, 3) avtalet gäller försäljning av varor och konsumenten har rest från sitt hemvistland för att göra beställningen i ett annat land, förutsatt att konsumentens resa har anordnats av säljaren i syfte att förmå konsumenten att ingå ett avtal. Om ingen överenskommelse finns om tillämplig lag är rätten i konsumentens hemvistland tillämplig lag för konsumentavtal.

När det gäller anställningsavtal får lagvalet inte leda till att arbetstagare fråntas det skydd de garanteras av tvingande lagstiftning i det land som skulle ha varit tillämpligt vid avsaknad av lagval. I avsaknad av lagval styrs ett anställningsavtal av rätten i det land där 1) den anställde vid fullgörandet av avtalet vanligtvis utför sitt arbete, även om den anställde är tillfälligt anställd i ett annat land, 2) det verksamhetsställe genom vilket den anställde rekryterades är beläget, om den anställde inte vanligtvis utför sitt arbete i ett och samma land.

Försäkringsavtal omfattas av något mer specifika regler. I § 42–44 föreskrivs bestämmelser och villkor som avtal om tillämplig lag kan grunda sig på. Om parterna i ett försäkringsavtal inte har enats om tillämplig lag för avtalet och försäkringstagarens hemvist eller ledningsorgan samt den försäkrade risken är belägna inom samma land, ska avtalet vara underkastat rätten i det landet (§ 45.1 i lagen om internationell privaträtt). Om dessa villkor inte är uppfyllda tillämpas rätten i det land som avtalet har närmast anknytningen till. Avtalet antas ha närmast anknytning till det land där den försäkrade risken är belägen (§ 45.2 i lagen om internationell privaträtt).

3.2 Utomobligatoriska förpliktelser

Estnisk rätt innehåller olika lagvalsregler beroende på den aktuella utomobligatoriska avtalsförpliktelsens karaktär.

Fordringar som uppkommit på grund av obehörig vinst till följd av uppfyllandet av en förpliktelse regleras av det lands rätt som reglerar det faktiska eller presumerade rättsförhållande som ligger till grund för uppfyllandet av avtalsförpliktelsen. Fordringar som uppkommit på grund av obehörig vinst till följd av åsidosättandet av en

rättighet som en annan person åtnjuter regleras av rätten i det land där åsidosättandet skedde. I andra fall regleras fordringar som uppkommit på grund av obehörig vinst av rätten i det land där den obehöriga vinsten gjordes (§ 48¹.1-48¹.3 i lagen om internationell privaträtt).

Fordringar som uppkommit på grund av tjänster utan uppdrag (*negotiorum gestio*) regleras av rätten i det land där tjänsten utfördes, och fordringar som uppkommit på grund av uppfyllandet av en annan persons förpliktelser regleras av den lag som gäller för sådana förpliktelser (§ 49.1-49.2 i lagen om internationell privaträtt).

Som allmän regel regleras fordringar som uppkommit på grund av en skadeståndgrundande händelse av rätten i det land där den händelse som ledde till skadan ägde rum. Om följderna inte blir tydliga i det land där den händelse som fordran grundas på ägde rum ska, på de skadelidandes begäran, rätten i det land där följderna av händelsen uppstod tillämpas (§ 50.1-50.2 i lagen om internationell privaträtt). En begränsning gäller emellertid för det skadestånd som ska betalas för den skadeståndgrundade händelsen. Om en fordran som uppkommit på grund av en skadeståndgrundande händelse regleras av utländsk rätt får det skadestånd som beviljas i Estland inte vara avsevärt högre än det skadestånd som i estnisk rätt föreskrivs för en liknande skada (§ 52 i lagen om internationell privaträtt).

Lagen om internationell privaträtt gör det även möjligt för parterna att tillämpa estnisk rätt efter det att en händelse som ger upphov till en utomobligatorisk förpliktelse har ägt rum. Lagvalet påverkar inte tredje mans rättigheter (§ 54 i lagen om internationell privaträtt).

3.3 Personalstatut

Estnisk rätt innehåller inte några särskilda lagvalsregler för namnfrågor.

Estnisk rätt tillämpas vid fastställandet av en fysisk persons hemvist (§ 10 i lagen om internationell privaträtt). En fysisk persons medborgarskap fastställs enligt rätten i det land där frågan om medborgarskap ska avgöras. Om en fysisk person är medborgare i flera länder gäller medborgarskapet i det land som personen har närmast anknytning till. För en statslös person, en person vars medborgarskap inte kan fastställas eller en flykting tillämpas personens hemvist i stället för deras medborgarskap (§ 11.1-11.3 i lagen om internationell privaträtt).

Rätten i det land där en fysisk person har hemvist ska tillämpas på deras passiva och aktiva rättshandlingsförmåga, men ändrad hemvist innebär inte en inskränkning av den aktiva rättshandlingsförmåga som redan förvärvats (§ 12.1-12.2 i lagen om internationell privaträtt).

En särskild bestämmelse anger när en person kan hävda bristande rättshandlingsförmåga. Denna bestämmelse ska emellertid inte tillämpas på transaktioner som grundas på familjerättsliga eller arvsrättsliga bestämmelser eller transaktioner som rör fast egendom belägen i ett annat land (§ 12.4 i lagen om internationell privaträtt). Enligt den allmänna regeln får emellertid en person som ingår en transaktion utan att ha aktiv rättshandlingsförmåga, eller när deras aktiva rättshandlingsförmåga är begränsad enligt rätten i det land där de har hemvist, inte hävda bristande rättshandlingsförmåga om de inte har aktiv rättshandlingsförmåga enligt rätten i det land där de ingick transaktionen. Den allmänna regeln ska inte tillämpas om den andra parten kände till eller borde ha känt till att den berörda personen saknade aktiv rättshandlingsförmåga (§ 12.3 i lagen om internationell privaträtt).

3.4 Fastställande av förhållandet mellan föräldrar och barn, inklusive adoption

3.4.1 Fastställande av förhållandet mellan föräldrar och barn

Det familjerättsliga förhållandet mellan en förälder och ett barn regleras av rätten i det land där barnet har hemvist (§ 65 i lagen om internationell privaträtt). Föräldrars och barns ömsesidiga rättigheter och skyldigheter härrör från barnets föräldrar. Föräldraskap fastställs i enlighet med det lagstadgade förfarandet. Fastställandet av föräldraskap omfattas inte av några särskilda lagvalsregler.

Föräldraskap ska fastställas eller bestridas enligt rätten i det land där barnet vid födseln fick hemvist. I undantagsfall kan föräldraskap emellertid även fastställas eller bestridas enligt rätten i det land där en förälder har hemvist eller där barnet har hemvist när bestridandet görs (§ 62 i lagen om internationell privaträtt).

3.4.2 Adoption

Adoption regleras av rätten i det land där den adopterande föräldern har hemvist. Makars adoption regleras av den lag som reglerar äktenskapets allmänna rättsverkningar vid adoptionstillfället (§ 63.1 i lagen om internationell privaträtt). Detta innebär att makars adoption främst regleras av rätten i det land där makarna har gemensam hemvist (§ 57.1 i lagen om internationell privaträtt). I lagen om internationell privaträtt anges emellertid även flera andra lagvalsgrunder för det fall makarna har hemvist i olika länder (§ 57.2-57.4 lagen om internationell privaträtt).

Om adoption av ett barn enligt rätten i det land där barnet har hemvist kräver samtycke från barnet eller någon annan person som står i ett familjerättsligt förhållande till barnet ska rätten i det landet tillämpas på samtycket (§ 63.2 i lagen om internationell privaträtt).

Om en adoption regleras av utländsk rätt eller om ett barn adopteras på grundval av ett utländskt domstolsavgörande anges i lagen om internationell privaträtt att en sådan adoption har samma rättsverkan i Estland som den har i enlighet med den rätt enligt vilken barnet adopterades (§ 64 i lagen om internationell privaträtt). Det bör dessutom understrykas att när ett barn med hemvist i Estland adopteras måste alla övriga adoptionsvillkor i estnisk rätt vara uppfyllda, då detta krävs enligt rätten i det land där barnet eller makarna har hemvist (§ 63.3 i lagen om internationell privaträtt).

3.5 Äktenskap, ogifta/sammanboende par, partnerskap, äktenskapsskillnad, separation, underhållsskyldighet

3.5.1 Äktenskap

Äktenskapets allmänna rättsverkningar ska i första hand avgöras av rätten i det land där makarna har gemensam hemvist (§ 57.1 i lagen om internationell privaträtt), men lagen om internationell privaträtt innehåller även flera andra lagvalsgrunder för det fall makarna har hemvist i olika länder. Om makarna är medborgare i samma land tillämpas rätten i det land där makarna senast hade gemensam hemvist om en av makarna fortfarande är bosatt i det landet. Annars tillämpas rätten i det land som makarna har närmast anknytning till (§ 57.2-57.4 i lagen om internationell privaträtt).

Estnisk rätt ska tillämpas på äktenskapsförandet i Estland. Ett äktenskap som ingåtts i utlandet anses giltigt i Estland om det ingicks i enlighet med det förfarande som föreskrivs i rätten i det land där äktenskapet ingicks och uppfyllde de formkrav för ett äktenskap som föreskrivs i rätten i de länder där makarna har hemvist (§ 55.1-55.2 i lagen om internationell privaträtt).

Den allmänna regeln är att villkoren för äktenskapshinder och deras rättsverkningar regleras av rätten i det land där den blivande maken eller maken har hemvist (§ 56.1 i lagen om internationell privaträtt). Att en blivande make eller maka tidigare har varit gift utgör inte hinder för att ingå ett nytt äktenskap om det tidigare äktenskapet har avslutats genom ett beslut om äktenskapsskillnad som meddelats eller erkänts i Estland, även om det beslutet inte är förenligt med rätten i det land där den blivande maken eller maken har hemvist (§ 56.3 i lagen om internationell privaträtt).

För estniska medborgare gäller en specialregel i fråga om tillämplig lag för villkoren för att ingå äktenskap. Om en estnisk medborgare inte uppfyller villkoren för att ingå äktenskap enligt rätten i det land där de har hemvist ska enligt denna regel estnisk rätt tillämpas om personen uppfyller villkoren för att ingå äktenskap i Estland (§ 56.2 i lagen om internationell privaträtt).

3.5.2 Ogifta/sammanboende par samt partnerskap

Estnisk rätt innehåller inte några särskilda lagvalsregler för samboförhållanden eller partnerskap. De bestämmelser i lagen om internationell privaträtt som gäller för de rättshållanden som ligger närmaste dessa samlevnadsformer bör tillämpas vid fastställandet av tillämplig lag. Beroende på samboförhållandets eller partnerskapets karaktär kan det vara lämpligt att tillämpa bestämmelser för avtalsförpliktelser eller familjerättsliga förhållanden.

3.5.3 Äktenskapsskillnad och separation

Äktenskapsskillnad beviljas enligt den lag som reglerar äktenskapets allmänna rättsverkningar och som är tillämplig då skilsmässoförhandlingarna inleds (§§ 60.1 och 57 i lagen om internationell privaträtt). Detta innebär att äktenskapsskillnad i första hand regleras av rätten i det land där makarna har gemensam hemvist (§ 57.1 i lagen om internationell privaträtt). Lagen om internationell privaträtt innehåller emellertid även flera andra lagvalsgrunder för det fall makarna har hemvist i olika länder. Om makarna är medborgare i samma land tillämpas rätten i det land där makarna senast hade gemensam hemvist om en av makarna fortfarande är bosatt i det landet. Annars tillämpas rätten i det land som makarna har närmast anknytning till (§ 57.2-57.4 i lagen om internationell privaträtt).

I undantagsfall kan estnisk rätt tillämpas i stället för utländsk rätt om skilsmässa inte är tillåten enligt den rätt som reglerar äktenskapets allmänna rättsverkningar (§ 57 i lagen om internationell privaträtt) eller endast är tillåten under mycket strikta villkor. Detta undantag gäller under förutsättning att en av makarna är bosatt i Estland eller är estnisk medborgare, eller var bosatt i Estland eller hade estniskt medborgarskap när äktenskapet ingicks (§ 60.1-60.2 i lagen om internationell privaträtt).

3.5.4 Underhållsskyldighet

Det finns inte några nationella bestämmelser om internationell privaträtt som är tillämpliga på underhållsskyldigheter som har sin grund i familjerättsliga förhållanden och det hänvisas till relevant internationell lagstiftning.

3.6 Makars förmögenhetsförhållanden

Makar har rätt att välja vilken lag som ska tillämpas på deras förmögenhetsförhållanden. Om makarna har valt tillämplig lag ska deras lagval således tillämpas. Makar får emellertid inte välja rätten i vilket land som helst. De kan välja mellan rätten i det land där någon av makarna har sin hemvist och rätten i det land som någon av makarna är medborgare i. Om en av makarna är medborgare i flera länder kan rätten i ett av de länder som vederbörande är medborgare i väljas (§ 58.1 i lagen om internationell privaträtt).

I Estland omfattas valet av tillämplig lag av tvingande formkrav. Valet av den lag som ska tillämpas på makars förmögenhetsförhållanden måste upprättas av en notarie. Om valet av tillämplig lag inte görs i Estland är lagvalet formellt giltigt om det är förenligt med de formkrav för avtal om makars förmögenhetsförhållanden som föreskrivs i den lag som valts (§ 58.2 i lagen om internationell privaträtt).

Om makarna inte har valt tillämplig lag regleras deras förmögenhetsförhållanden av den rätt som var tillämplig på äktenskapets allmänna rättsverkningar när äktenskapet ingicks (§§ 58.3 och 57 i lagen om internationell privaträtt). Äktenskapets allmänna rättsverkningar regleras i första hand av rätten i det land där makarna har gemensam hemvist (§ 57.1 i lagen om internationell privaträtt). Om makarna inte har gemensam hemvist är tillämplig lag rätten i det land som makarna är medborgare i, rätten i det land där makarna senast hade gemensam hemvist om en av makarna fortfarande är bosatt i det landet eller rätten i det land som makarna annars har närmast anknytning till (§ 57.2-57.4 i lagen om internationell privaträtt).

3.7 Arv och testamente

Arv regleras av rätten i det land där testatorn senast hade hemvist. Personer får i sitt testamente eller arvsavtal föreskriva att rätten i det land som de är medborgare i ska tillämpas på kvarlåtenskapen. En sådan föreskrift är ogiltig om personen inte längre är medborgare i det berörda landet vid tidpunkten för sitt frångående.

I den lag som är tillämplig på arvet fastställs särskilt följande: 1) de olika formerna för testamentariska förordnanden och deras rättsverkan, 2) arvlåtarens kapacitet och förlust av arv, 3) arvets omfattning, 4) arvingarna och deras inbördes förhållande och 5) ansvaret för testatorns skulder.

Haagkonventionen från 1961 om lagkonflikter i fråga om formen för testamentariska förordnanden tillämpas på formen för testamenten och arvsavtal.

Personer får upprätta, ändra eller återkalla sitt testamente om de har relevant behörighet enligt rätten i det land där de har sin hemvist vid tidpunkten för testamentets upprättande, ändring eller återkallande. Om personer inte

har den rättshandlingsförmåga som enligt rätten i landet i fråga krävs för att upprätta ett testamente får de upprätta, ändra eller återkalla sitt testamente om de är berättigade till det enligt rätten i det land som de är medborgare i vid den tidpunkt testamentet upprättades, ändrades eller återkallades. Ändrad hemvist eller medborgarskap inskränker inte en redan förvärvad rättshandlingsförmåga att upprätta ett testamente. Ovanstående tillämpas på en persons behörighet att ingå, ändra eller återkalla ett arvsavtal.

Arvsavtal regleras av rätten i det land där testatorn hade sin hemvist vid den tidpunkt avtalet ingicks eller rätten i det land där testatorn är medborgare om testatorn fastställer detta. I tillämplig lag regleras arvsavtalets tillåtlighet, giltighet, innehåll och bindande verkan, samt följderna av avtalet enligt tillämplig lag om arvsordning.

Vid tidpunkten för upprättande av ett ömsesidigt testamente måste det följa rätten i det land där båda testatorerna har sin hemvist, eller rätten i det land där en av makarna har sin hemvist. Detta utser testatorerna gemensamt.

3.8 Sakrätt

Tidpunkten för när en sakrätt uppkommer eller upphör att gälla fastställs på grundval av rätten i det land där egendomen var belägen när sakrätten uppkom eller upphörde att gälla. Det finns dock en begränsning. En sakrätt får inte utövas i strid med andra grundläggande principer i lagen på den plats där egendomen är belägen vid den aktuella tidpunkten (*lex situs*) (§ 12.2 i lagen om internationell privaträtt).

3.9 Insolvens

I enlighet med § 3.2 i konkurslagen ska civilprocesslagen tillämpas på konkursförfaranden om inte annat föreskrivs i konkurslagen, och i enlighet med § 8.1 i civilprocesslagen ska domstolsförfaranden genomföras på grundval av Estlands civilprocesslag. Tillämplig lag för konkursförfaranden som handläggs i Estland är därmed estnisk rätt.

Senaste uppdatering: 12/04/2021

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.